

De amicitia

Marci Tullii Ciceronis De amicitia liber incipit.

17
N. 17, fol. 6

Vinius mutius augur sceuola multa na-
 rare de huius lelio socero suo memorie
 & iocunde solebat. nec dubitare illu^{ber}m
 omni sermone appellare sapienter. Ego aut ap-
 a^{re} ita eram deductus ad Sceuola^m scripta uir-
 ili toga ut quo adposset & liceret a senis late-
 re iniquas discederet. Ita quod ab eo multa prud-
 enter disputata multa & breuiter & comode di-
 cta memorie mandabaz fieriq; studebaz eius
 prudentia doctor. Quo mortuo ad pontificez s-
 ceuolaz me conuul; que unuz nre ciuitatis & i-
 genio & iustitia prestantissimu audeo dicere.
 Sed de hoc alias dica. **A**uc redeo ad augure **S**um
 sepe multa tu memini illu domi ienucido se-
 dentem ut solebat. **E**uz & ego essez una present & pa-
 uer admoduz familiares incidere i euz sermonez
 qui tu fere multas erat more. Meministi euz pro-
 fecto ut opinor Athyce & eo magis q; utebare. **p**-
 sulphatio multu euz il tribunus **p**- capitali odio
 aquinto pompeio dissideret. **q**um erat consil. **a**-
 uata eez hominu q; euz conuicissime & amantissime

Ingeniu a uis ro-
 tumaz infia ad
 aliquid peripiduz

dicere

